

KOIVISTON viesti

Nro 5 Toukokuu 2019

Koivistolaisten kotiseutulehti vuodesta 1944 lähtien

Tiijät sie?

Seitsemäkymmänt vuotta. Ihmisikä. Kaik myö koivistolai-setha tiijjetää, mite surest tuo kohtalovuos 1939 o merkint mei itsekkun kii elämäs. Marras-kuu lopus ko neuvostokonnet hyökkäsiit pommittammaa nii karjalaise kansa kotiseutui ko koko maa muitakii asutuksii, kaupunki ja kauppaloi, asu-muksii ja teollisuuslaitoksii. Mannerheimi syntymäpäivään 70 vuotta sit alotetti itäraja täl puolel rakentammaa Salpa-linjaa, kivistä puolustuslinjaa panssariesteinee vapaaehtois-voimi. Naapurit Suomi ja Ruot-si soppiit alustavast Ahvenamaa linnottamisest. Ko Ruotsi tahto kyssyy luppaa sopimukse to-teuttamisel, ni mitäs Talin vaati korvaukseks suostumiselle?

Vuuve alkupuolel Suomi osallistu ensimmäistä kertaa jääkieko maailmamestaruus-kilpailuihi ja jäi surkiast ko-ko kaarti viimeseks. Män 22 vuotta, enneko Suome jouk-kue voitti punanutut ensmästä kertaa, ja vast Raha MM-kisois Suome joukkue sai ensimmäise mitali suuris otteluis. Mut kulu yli 55 vuotta, enneko jokahise urheiluystävä saati kuulla lau-lava ruotsiks (!) "den glider in", ko Tukholma MM-kisois Carl Lindström ohjail Suome jouk-kuee voittoo.

Kulttuuri saral Suomal kulki kuiteskii paljo paremmi. Toisi ko lätkä joukkuee alku-rä-pistelyt, iha nuor poika kohos maailmal kuulusuutee v. 1939, ko voitti suure kansainvälise kilpailu omal sarallaa. Kenesthä sillo "koko maailma" puhu poja taitoo ihaille.

Ja jo vuuve alus 1939 pe-rustetti yks kaikist merkit-tävimmist kulttuurilaitoksist maas. Mist laitoksest ol kyse?

Akus siul o tarkempaa tie-too (taik jos halluut vaik arvata) näist kolmest kysymyksest, ni eiko kirjottammaa Viesti Toi-mituksel ja kertomaa lukijoil-kii myös sen, et mist sie tietois sait selvil. Ja sit senko oma ni-mi al, et voijjaa hurrata ainaskii kiekkoleijjonil, vaik viel Talin jätettäis kokonaa unohuksii ja heittämaa lissää löylyy Pelsepu-pi saunas.

Martti Piela

...ISÄT KATSOVAT POIKIAAN...

ON AIKA PALAUTTAA

KOIVISTON SANKARIHAUTAUSMAA ARVOISEKSEEN

Koiviston sankarihaudassa lepää oman kotiseutunsa mullassa 93 koivistolaista sotilasta ja 2 lottaa, jotka kuolivat sodassa 1939-1944. Sankarihaudausmaan muistomerkit tuhoutuivat sodan jälkeen. Meillä on nyt lupa ja suunnitelma palauttaa sankarihaudausmaa arvoonsa alkuperäiselle paikalle Koiviston kirkon kirkkomaalle. Suomen Koivisto-Seura ja sankarivainajien omaiset pitävät tärkeänä, että sotilaat ja lotat saavat arvoisensa hautamuistomerkin. Heistä jokaisen nimi tullaan kaivertamaan muistokiviin. Koko hauta-alue kunnostetaan muisto-merkkisuunnitelman mukaisesti. Näin parhaiten kunnioitamme heidän muistoaan.

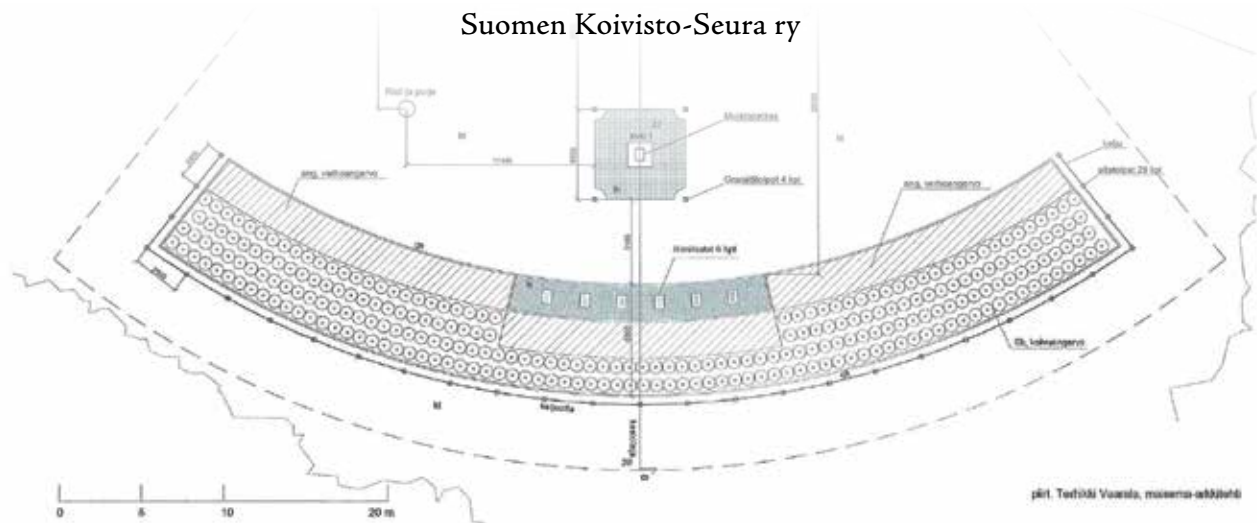
Haudausmaa sijaitsee Koiviston kirkon vierellä Primorskin kaupungissa entisessä Koiviston pitäjässä.

Koiviston sankarihaudan kunnostamisen toteuttaa Suomen Koivisto-Seura ry yhdessä Pietarin läänin kulttuurikomitean, Viipurin piirihallinnon ja Primorskin kaupungin kanssa. Kunnostus alkaa kesällä 2019 Venäjän hallinnon vahvistamien suunnitelmien mukaisesti. Suunnittelutyö on tehty Suomessa ja hanke rahoitetaan keräysvaroin.

Voit osallistua sankarihauda-alueen toteuttamiseen lahjoituksin ja lunastamalla ja kustantamalla muistomerkkialueen eri elementtejä. Kenties lunastat kiven, johon oma isoisäsi tai sukulaisesi nimi on kaiverrettu, tai pätjän suoja-aitaa tai koristeistutusten taimia. Pääasia, että yhdessä mahdollistamme kokonaisuuden toteutumisen ja jo vuoden päästä voisimme kokoontua sankariemme muiston ääreen paikan päällä. Suomen Koivisto-Seura ry vastaa hankkeen varainkeruusta ja rahoituksesta avullanne.

Koivistolaisten sankarivainajien ja heidän omaistensa puolesta kiittäen

Suomen Koivisto-Seura ry

Riikka Salokannel
Päätoimittaja

Makuasioita

Ensimmäiset kotimaiset avomaankurkut olivat kaupan vihannesosastolla. Varmastikin kasvihuoneissa kasvatettuja, mutta niin vihreitä ja raikkaan oloisia, että oli ihan pakko ostaa. Parempaa kesäruokaa ei olekaan, kuin kuorittu, napakasti rapsahteleva miedonmaukas kurkku. Talvi ilman etikkaan säilöttyjä kurkkuja olisi sekin jotenkin köyhempi, mutta se onkin oma juttunsa. Siis on niitä muitakin loistavia kesäruokia, mutta kurkku ehdottomasti yksi niistä. Kurkku on myös oiva eväs, kuorittu kurkku banaanin tavoin kouraan ja rousk, rousk. Toimii isommille ja pienemmille lapsille.

Viipaloin aamupalapöytään näitä kurkkuja. Pöytä oli katettu kauniisti. Keväiset tulppaanit olivat punapilkulisessa, mummolta saamassani kannussa. Ajatuskin mummosta ja mieleen ja kielenpäälle tulivat kaikki tuvan ruokapöydän maut ja tuoksut. Hölskytyskurkkujahan näistä pitää tehdä. Täytyy vain tätigoogelta varmistaa etikan määrä. Eikä siinä vielä kaikki. Ihan hiljattain paistettiin parempaa nautanjauhelihaa ja tuoksu oli taas kuin mummolan tuvasta, jossa mummo paistoi lihanpaloja rautapannulla. Jostain syystä hän käytti pientä leikkuuveistä paistinlastana. Muisto ja tuoksu ja maku ... ah niin rakkaat.

Viimeinen pamaus näille makujen muistoille oli viimekesäisten viimeisten pakasteitten sulattaminen. Mustaherukkasurvosta ja tajunnan räjäytti maku, tuoksu ja tuntomuisto mummolan rantatietä kuumalta loppukesän päivältä. Kuuman kesäpäivän nostattamat aromit mustaviinimarjapensaista, lämpimien marjojen mehuapursuava maku ja lämpimän ilman hively iholla, kuka sanoi, ettei aikamatkailu ole mahdollista?

Okei, olkoon niin, hyväksytään, että minulla on vanhanaikainen maku: ruisleipä, vispipuuro, hyvältä tuoksuvat keitetyt perunat. Kun näihin lisätään vielä itse ongitut ahvenet, savustuspöntössä kullankeltaisiksi kypsyneet silakat, märkään voipaperiin ja sanomalehteen kääritty, takkatulen loimotukseen hetkeksi unohdettu, voilla ja tillillä täytetty kuha, ollaan kyllä suomalaisen keittiön ytimessä.

Hartaast'

Siunaaminen on suloisempaa

Kaisa Koivula

Tiede-lehdessä (4/2019) oli artikkeli, jossa kuvattiin muutamia koston liittyviä tutkimuksia. Yhdessä tutkimuksessa oli havaittu, että aivojen mielihyvakeskus aktivoituu, kun ihminen hautoo kosta. Toisessa tutkimuksessa oli kuitenkin huomattu, että ne, jotka eivät olleet päässeet kostamaan, voivat paremmin kuin ne, jotka olivat kostaneet koetilanteessa aiheutetun vääryyden. Kaikki kuitenkin uskoivat, että koston jälkeen olisi ollut parempi mieli.

Kuulostaa kovin raamatulliselta. Esimerkiksi Ensimmäisessä Pietarin kirjeessä (3: 9–11) sanotaan:

”Älkää vastatko pahaan pahalla älkääkä herjaukseen herjauksella, vaan päinvastoin siunatkaa. Siihen teidät on kutsuttukin, jotta perisitte siunauksen. Sillä se, joka tahtoo rakastaa elämää ja haluaa nähdä hyviä päiviä, hilitköön kielensä pahoista sanoista ja huulensa valhetta puhumasta. Kääntyköön hän pois pahasta ja tehköön hyvää, etsiköön rauhaa ja pyrkiköön siihen.”
Aivan kuin äskeistä Tieteen artikkelia lainaisi.

Mieleemme houkuttelee meitä kaikenlaiseen hyödyttömään, haitalliseen ja pahaan. Tuntuu mahtavalta ajatella, miten kostaisi. Jumala on kuitenkin varannut oikeuden koston itselleen (Hebr 10: 30). Hän ei ole delegoinut sitä ihmisille ja hyvä niin. Tuskin osaisimme kostaa kovinkaan viisaasti. Parempi olisi siunata, sanoo Iso kirja.

Minusta on kiinnostavaa, että tutkimustieto näyttäisi tällä vuosisadalla päätävän samaan, minkä Raamattu tiesi jo 2000 vuotta sitten: jos haluat nähdä hyviä päiviä, älä kosta. Älä kuuntele mielesi houkutusia. – Ellei kyseessä nyt ollut muutama yksittäinen tutkimustulos, jotka eivät uusissa vastaavissa tutkimuksissa enää toistukaan samanlaisina. – Periaatetta voi kuitenkin jokainen kokeilla: miltä tuntuu, jos jättääkin koston sikseen.

Haminan Ristiniemen hautausmaa on perustettu vuonna 1951 ja ensimmäinen sinne haudattu oli Koivistolla 31.10.1890 syntynyt ja Haminassa 20.11.1951 kuollut Vilhelmiina Lenkkeri os. Montonen. Koskettava hetki oli nähdä tämä hautakivi.

Terveisin! Terttu Ravi

KOIVISTON viesti

ISSN 0780-1289

KUSTANTAJA:

Suomen Koivisto-Seura r.y.

Jäsenlehti. Ilmestyy kerran kuukaudessa, kuun 20. päivänä.

Lehteen tarkoitetun

ilmoitusmateriaalin tulee olla

toimituksessa viimeistään lehden

ilmestymistä edeltävän kuun lopussa.

Toimitus ei vastaa sille

lähetetystä materiaalista. Lehden

vastuu ilmoituksista rajoittuu

ilmoitushintaan.

Kirjoittajat vastaavat tekstien sisällön

oikeellisuudesta ja toimittamiensa

kuvien käyttöoikeuksista.

Toimitus voi tarvittaessa lyhentää tai

muokata sille toimitettua aineistoa.

Liikeilmoitukset 50 snt/ppm

Kuolinilmoitukset 34 snt/ppm

Aineisto mieluiten digitaalisena:

studio@salokanneltoivonen.fi

Muussa tapauksessa paperikopiot,

muistitikku tai CD-levy sekä valokuvat

toimitetaan osoitteeseen:

Koiviston Viesti,

Riihelänkatu 28, 15810 Lahti

Aineisto palautetaan vain jos mukana

on postimerkillä varustettu

palautuskuori osoitteeseen.

Koiviston Viesti toimitus, 0400 780 398

Tilaukset, osoite- ym. muutokset:

aina kirjallisena, mieluiten

sähköpostitse Koivisto-Seura ry:n

varapuheenjohtajalle

katarina.hovi@gmail.com

Tilauksia ei tarvitse uusia.

Seuran jäsenmaksu 36 e, sisältää

vuoden jäsenlehdet. Seuran kautta

voi myös maksaa Karjalan Liiton

jäsenmaksun 20 e.

Jäsenlehdien postituksesta Pohjois-

maihin veloitetaan +3 e/vuosi ja

muualle Eurooppaan +8 e/vuosi.

Pankkiyhteys:

Nordea FI46 1091 3000 3058 80

Päätoimittaja

Riikka Salokannel, 044 2312 422

koiviston.viesti@gmail.com

Kuvatoimitus ja taitto

Rami Toivonen, 0400 780 398

71. Koivisto-juhlat

3.-4.8.2019

Haukkavuoren koulu, Kotka

Alkukesä on juuri uhkeimmillaan, mutta ajatukset kulkevat jo elokuun alun Koiviston Juhlille Kotkaan Haukkavuoren koululle. Kuten aikaisemmin jo kerrottiin, tänä vuonna juhlat järjestetään koko Koivisto Seuran voimin. Eri paikallisyhdistykset saavat oman osionsa hoidettavakseen. Koiviston Seuran johtokunta vastaa yleisistä asioista. Riikka Salokannel toimii järjestelytoimikunnan puheenjohtajana.

Kotkan ja Karhulan seudun Koivistolaiset huolehtivat paikallisjärjestelyistä, liikennevalvonnasta ja tiloista. Jorma Jack sopii paikallisesti niin ensiapuryhmät kuin järjestysmiehet paikalle ja varmistelee, että paikalliset esiintyjät ovat oikeaan aikaan oikeassa paikassa. Jormalta pitää varata myös myyntipöytäpaikka. Suku- ja kyläkoukset tulee varata Tuula Raukolalta. Tuula vastaa tiloista, niitten koristelusta

ja sitten juhlahuonepalvelukseen liittyvistä asioista. Samoin paikalliset ilmoittakaa hänelle, ketkä pääsette talkoisiin jo perjantaina laittamaan paikkoja kuntoon ja jäämään juhlien jälkeen kantamaan tuoleja paikoilleen. Samoin kansallispukuiset ilmoittautukaa Tuulalle. Tarvitaan koldin kantajia ja airueita.

Turkulaiset hoitavat lipunmyynnin ja Mäntsälästä tulee kahvioporukka. Ruokailut tilataan catering yritykseltä. Toimita idea on se, että jokaiseen tehtäväalueeseen nimetään vastuuhenkilö, ja hän sitten suunnittelee toteutustavan ja kokoaa tarvittavat talkoolaiset. Järjestelytalkoosien osoitettu henkilö saa talkoolaislipun pääsylipukseen ja kahvit ja

ruokailut juhlien aikana. Tätä kirjoittaessani on vielä varmistamatta, hoitaisivatko porvoolliset arpajais- ja arpajaisvoittoja kerätäkää jo kaikki. Tänäkin vuonna arpajaisien tuotto menee sankarihautauksen kuluihin. Pihapelien, mölkyn ja piilenheiton vastuu on myös vielä sopimatta. Olisikohan Tähtäpäitten klaani Lahdesta ja Mäntsälästä tässä tänäkin vuonna? Viimevuoden kiertopalkintojen voittajat muistakaa toimittaa palkinto kilpailupaikalle.

Perinnetoimikunta ja kuvataidetoimikunta hoitaa paikalle näyttelyt ja työpajat. Muistojen illan ja pääjuhlan koordinointi on sitten Riikan vastuulla. Muistojen illassa iloitaan Mummoista

sarjakuvanäytelmässä. Jos tulee näytelmää katsomaan mummonsa kanssa, niin mummo saa oman lippunsa ilmaiseksi, tai lapsenlapsi, miten vain sen haluaa ajatella. Joka tapauksessa kaksi henkilöä yhden mummon hinnalla. Pääjuhla on sunnuntaina 4.8 klo 14 alkaen ja se toimitetaan perinteisen ja hyväksi havaitun kaavan mukaisesti juhlapuheinen, ohjelmanumeroinen ja Vuoden koivistolaisen kuituksineen.

Kesäkuun alussa käymme Haukkavuoren koululla katsomaan paikat ja suunnittelemme lopullisen tapahtumien toteutuksen. Toivottavasti meitä on suuri joukko mukana niin järjestelyissä kuin itse juhkakansana ensi elokuussa Kotkassa.

Ilmoittakaa osallistumisistanne vastuuhenkilöille:

Riikka Salokannel, 044 2312 422, riikkamaria.salokannel@gmail.com

Tuula Raukola, 044 522 8098, raukola.tuula@gmail.com

Jorma Jack, 0500 619 482, jorma.jack@outlook.com

Jukka Ratia (Mäntsälä) 050 097 8206 jukka.ratia@elisanet.fi

Hannu Seppinen (Turun seutu) 040 703 1244 hannuseppinen@gmail.com

– Puheenjohtajalt' itseltä –

Keväiset terveiset Koivistolta

Sääennuste ensimmäiselle toukokuun viikonlopulle ei luvannut kovin hyvää, mutta Koivistolla paistoi aurinko ja sää retkeilylle oli mitä parhain. Matkaan oli lähtenyt 33 innostunutta koivistolaista ja koivistolaisen jälkeläistä. Ryhmän vanhin oli 89v. ja nuorin 13v.

”Koivisto, Koivisto, kaunis on Koivisto, sinisen salmen rannalla...” lauloimme perinnettä noudattaen, kun saavutimme Koiviston rajan. Meri Koivistolla oli todella sininen, puut vihersivät ja valkovoivot kukkivat.

Poikkesimme hautausmaalla, jossa vanhan suomalaisen siunauskappelin ikkunaremontti oli valmistunut. Rakennus valkoisine seinineen oli kaunis, vaikka ei nyt aivan entisenlainen olekaan. Takaseinän alkuperäinen iso risti oli edelleen hyvin nähtävissä. Hautausmaan vanha kiviainetta oli purettu uusien hautojen tieltä.

Ajoimme kirkon luokse ja laskimme kukat Risti ja Purje -patsaalle Koivistolle jääneitä muistaen. Lisäksi kunnioitimme sankarivainajia laulamalla ”Veteraanien iltahuudon”. Sankarihaudan kunnostukseen liittyvä ensimmäinen sopimus pitäisi olla allekirjoitettuna jo tämän lehden ilmestyessä. Seuraavaksi sankarihautausalueella alkaa mittaukset ja rajojen merkitseminen.

Kiertelimme kauppalaissa ja tunnustelimme mm. vanhoja rakennuksia ja entisten liikerakennusten paikkoja. Käpymässä muistelimme, että tämä mäki oli myös ehdolla uuden kirkon paikaksi. Vanha tunnelmallinen metsätie johti mäeltä salmelle, jota pitkin lapset ennen kiirehtivät uimarantaan. Kotterlahdesta lähdimme etsimään Tommolaa taloa, jonka sitten löysimmekin Humaljoelle menevän tien varresta. Taas kerran olimme kiitollisia Koivistolaiset 1939 -kirjan tekijöille, miten hyvä opaskirja kaikkine asukkaineen ja karttoineen.

Olisiko toteuttamisen arvoinen asia, tehdä kuvakirja kauppalaista ja ehkä myös eri kylistä omansa. Kirjassa voisi olla mm. vanhoja valokuvia suomalaisista rakennuksista ja

rinnalla kuva ko. rakennuksesta tai paikasta tällä hetkellä. Kiertelimme kolmena päivänä myös Humaljoella ja Mannolassa. Huonokulkuisen tien takana Rautasella kävi pieni ryhmä henkilöautokyydillä. Aika paljon uusia komeita taloja on noussut Koivistolle, mutta suomalaisiakin taloja vielä löytyy.

Uusi hotellialue Kurkelassa oli tasokas. Ympäristö oli todella kaunis ja viimeistelty. Juuri tästä Kurkelan Lietteenrannasta hinaajan vetämissä proomuissa mm. saarenpääläiset evakuoitiin Tervajoelle joulukuussa 1939 lähes 80 vuotta sitten. Venäläiset koneet pommittivat ainakin yhtä seuruetta, mutta onneksi siitä selvitettiin.

Käykää Koivistolla ja ottakaa nuoria mukaanne. Poikkeuksetta mukana olleet nuoret ovat olleet innostuneita kokemastaan.

Eija Tuominen

Suomen
Koivisto-Seura ry
Perustettu 1948

Toimii koivistolaisten yhdyssiteenä
- järjestää kotiseututilaisuuksia
- harjoittaa julkaisu toimintaa
- suorittaa kotiseutukulttuuriin liittyvää kokoamista ja tallentamista.

www.koivistolaiset.net

Puheenjohtaja, Eija Tuominen
Rauhankatu 14 a B 16, 20100 Turku
puh. 0400 244 290
tuominee@gmail.com
Varapuheenjohtaja, Katarina Hovi
Kavallinpelto 6, 02710 Espoo
puh. 050 482 1240
katarina.hovi@gmail.com
Sihteeri, Virpi Huhtanen,
Ahtaanmäki 1 A 2, 02280 Espoo
puh. 0440 501 806
virpi.huhtanen@kolumbus.fi

Taloudenhoito,
Karjalan Tilikeskus/Patrikainen
Ratakatu 47, 53100 Lappeenranta
puh. 05 544 8850
Perinnetoimikunta, Jorma Simola pj.
Proomukatu 6 A 14, 15140 Lahti
puh. 040 564 9341
Taidetoimikunta, Marke Hongisto pj.
Halkaisijantie 4 E 46, 00980 Helsinki
puh. 050 539 8693
mhongist@gmail.com

Johtokunta:
Virpi Huhtanen, Espoo
Jorma Simola, Lahti. 040 564 9341
Matti Agge, Parainen. 040 536 7701
Tuomo Kokkala, Kotka. 050 589 4443
Esko Kaukiainen, Tuusula. 0400 800 752
Riikka Salokannel, Lahti. 044 2312 422
Hannu Seppinen, Turku. 040 703 1244
Tuula Raukola, Kotka. 044 522 8098

Koivisto-säätiö:
Hallituksen pj.
Sirpa Taskinen, 040 5811 642
koivisto-saatio@kolumbus.fi
Asiamies
Anne Markkanen, 0400 687 717
anne.m.markkanen@gmail.com

Miekii oon juuriltain koivistolaine

Ajankohtaisia, mielenkiintoisia, erilaisia, tavallisia... ihmisiä joita yhdistää yksi asia; koivistolaiset juuret.

Ammattina baletti

-Anni Jokimies maailman estradeilla

Riikka Salokannel

Suvun naisilta peritty tunteellisuus on yksi balettitanssija Anni Jokimiehen (23v) vahvuuksista.

Jo varsin nuorena hienoa kansainvälistä uraa tanssiva lappeenrantalainen on kova tekemään työtä ja hiomaan tekniikkaansa, mutta suurella sydämellä tekeminen on kaikkein tärkeintä.

7-vuotiaan balleriinatytön tanssi-askleet alkoivat Sonja Tammelan tanssiopistossa Lappeenrannassa. Virolaisen Saima Kranigin johdolla askeleet ja usko omaan tiehen vahvistui. Baletti on lahjakkaalle Annille luonnollinen tapa liikkua ja ilmaista itseään. Kun siihen yhdistetään kurinalaisuus, sisukkuus ja periksiantamattomuus haasteissa, on urapolku tanssin ammattilaiseksi ollut mahdollinen.

Tanssiin on satsattava jo nuorena. 14-vuotiaana Anni muutti Helsinkiin ja aloitin opinnot Kansallisoopperan balettioppilaitoksessa. 17-vuotiaana hän osallistui Tanzolymp-balettikilpailuihin Berliinissä, Saksassa ja sai stipendin Sveitsiin Baselin teatterin balettikouluun. Sveitsin opintojen aikaan Ranskassa oleva Ballet du Rhin-ryhmä tarvitsi tanssijaa neljäksi kuukaudeksi ja ryhmän johtaja bongasi Annin. Baselin balettikoulun johtaja Amanda Bennett päästi hänet Ranskaan tanssimaan ammattilaisena jo viimeisen kou-

luvuotena. Se oli mahtava kokemus uraa aloittelevalle nuorelle balettitanssijalle. Anni Jokimies valmistui 18-vuotiaana Sveitsistä ja allekirjoitti sopimuksen Kansallisbaletin nuorisoryhmään, jossa hän tanssi 4 vuotta. Alkuun Anni oli nuorisoryhmän tanssijana ja sai sittemmin ylennyksen kuorotanssijaksi.

Viime syksynä baletti vei Annin Atlantin taa Yhdysvaltoihin, missä hän tanssii ammattilaisena Oklahoma City Balletissa. Baletti on kokopäiväistä työtä, ja se vaatii kaiken keskittymisen. Tanssijan tyypillinen työpäivä alkaa aamu kahdeksalta tunnin kestävällä venyttelyllä ja pilateksella. 9.30-11.00 on aamutreeni, minkä jälkeen harjoitukset jatkuvat tanssiteosten harjoittelulla ilta viiteen. Työpäivän jälkeen Anni suuntaa pilatekseen tai hot joogaan, jotka auttavat häntä vahvistamaan tekniikkaansa ja antavat kroppaan paremman olon. Kehon kunnosta huolehtivat myös fysioterapeutti ja kiropraktikko, joiden hoidossa Anni käy vähintään joka toinen viikko.

Anni tekee päivittäin töitä tanssijoita harjoituttavien balettimestareitten kanssa. Tärkeitä ihmisiä ovat toiset tanssijat, joiden kanssa treenataan ja valmistaudutaan tuleviin näytöksiin. Anni kertoo, että heillä on tanssijoiden kesken todella hyvä yhteishenki ja he ovat läheisimpiä kavereita, mikä tekee kaikista hetkistä, sekä hyvistä että hankalista, parempia. Verkostoituminen baletissa on tärkeää. Matkustaminen eri maihin ja tanssijoiden tapaaminen eri kulttuureista on yksi parhais-

ta asioista mitä tanssijan elämään kuuluu. Anni kertoo, että juuri nämä kokemukset ovat tehneet hänestä avoimen ja suvaitsevaisen ihmisen.

Tukeakseen kehitystään Anni on käynyt Pietarissa venäläisen baletin ytimessä ja Kööpenhaminassa Tanskan Kuninkaallisen Baletin kurseilla. Hän on vierailut osassa Euroopan ja Yhdysvaltojen suurista balettiryhmistä. Hän on työskennellyt monien balettimaailman parhaiden opettajien kanssa Pariisin oopperasta, Lontoon Royal Balletista ja muista suurista ryhmistä. Hän on käynyt monessa maassa ja tavannut upeita ihmisiä. Tärkeimmät ihmiset perheen lisäksi ovat olleet yksi ensimmäisistä opettajista Saima Kranig, ja Amanda Bennett, joka tarjosi Annille stipendiä kouluunsa Baselin. Sveitsin opinnot olivat läpimurto uran kannalta, sillä siellä

sai todella hyvää opetusta ja ovet aukenivat eurooppalaisen baletin keskelle jo nuorena.

Eri maista, ryhmistä ja erilaisista ihmisiltä voi myös aina oppia jotain uutta, jos ottaa asioita avoimesti vastaan. Karjalaisuutta Annissa on positiivisuus ja iloisuus. ”Mammani oli hyvin taiteellinen. Hän piirsi ja kirjoitti paljon ja olen perinyt taiteellisuuteni häneltä”, Anni kertoo koivistolaisesta Kerttu-mammastaan. Isomamma Josefina Suurhasko oli kotoisin Koiviston Kaalialasta. Hän siirtyi Miehkälään ensimmäisen kerran Koivistolta jo 1920-luvulla. Siellä hän tapasi Matti Vuorelan, Annin isopapan. Heidän tyttärensä, tämä Kerttu, on eniten kertonut Annille elämästä Koivistolla. Kotiseuturetkellä Koiviston Kaalialassa Anni ei ole vielä käynyt, mutta Haminan Seudun Koivistolaisten jäsen hän on.

Tanssijan ammatti ei varmasti ole niitä helpoimpia. On oltava periksiantamaton ja jos haluaa jotain, ei saa luovuttaa. On tehtävä paljon töitä ja pyrkii aina parempaan ja parempaan lopputulokseen. On uskottava itseensä, sillä jos antaa epäilykselle valtaa, voi menettää itseluottamuksensa ja sitä kautta epäillä kykyjään. Henkisen puolen rakentaminen on baletissa yhtä tärkeää, ellei joskus tärkeämpää, kuin fyysisen. Tulevaisuuden tavoitteita Annilla on jatkuva kehittyminen niin henkisesti taiteilijana kuin fyysisesti tanssijana. Hän toivoo onnellisuutta ja sitä, että voisi olla tyytyväinen uraansa ja työpaikkaansa. ”En kilpaile muiden kanssa, vaan yritän aina ylittää itseni ja päästä parempaan tulokseen, kuin pääsin edellisenä päivänä. Ystäväni kanssa rentoudun ja päästän irti työarjesta, kuuntelen musiikkia, luen, kirjoitan ja värkitän”.

Sankarihauta on yhteinen asiamme

Tässä lehdessä on seikkaperäisesti esillä, miten Koiviston Seuran jäsenet voivat osallistua sankarihautahankkeen tukemiseen.

Toivomme myös, että mahdollisimman moni organisaatio, yritys, säätiö tai seura, joka tuntee sympatioita sankarivainajien muistolle ja Koivistolle, osallistuisi hankkeeseen lahjoituksin.

Näitten lahjoitusten keräämistä helpottamaan olemme tekemässä esitteen, jonka voi jättää yritysten edustajille käynnin yhteydessä. Paras tapana nimittäin saada julkisia toimi-

joita mukaan on kuitenkin henkilökohtainen tapaaminen ja asian esittely. Johtokunnassa on jo joitakin neuvotteluyhteyksiä sovittu hoidettavaksi, mutta jokin tahokin, joilla yhteyksiä on,

voi tukea käydä hakemassa.

Olkaa yhteydessä Eija Tuomiseen ja kertokaa, mistä yhteisöstä aiotte lahjoituksia hakea, jottei saman oven takana käy vuoropäivinä yksi jos toinenkin koivistolainen hyvällä asialla. Samalla Eija tietää, kenelle toimittaa näitä esitteitä.

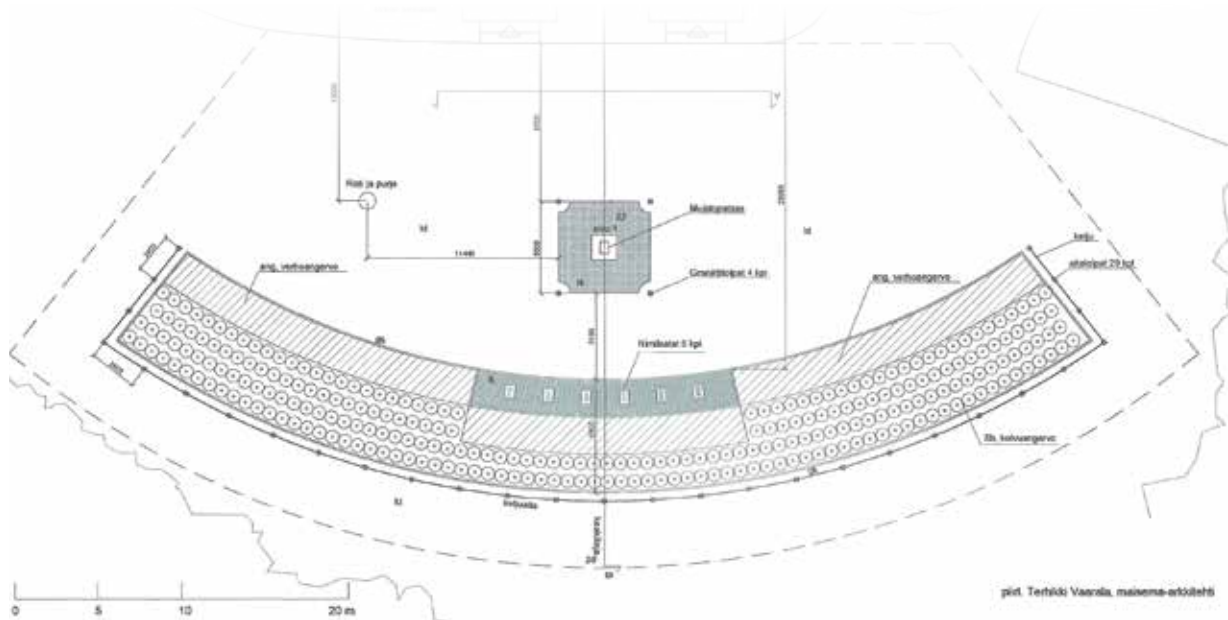
Kaikki tarvittavat tiedot sankarihautahankkeesta ja lahjoitustavasta tili- ja viitenumeroineen ovat esitteessä. Se menee painoon heti, kun meille varmistuu varainkeruuluvan numero, mikä myöskin on painettava näkyville. Organisaatiot, jotka tukevat sankarihautahanketta saavat kiitokseksi lahjakirjan ja nimensä näkyviin Koiviston Viestiin lahjoittajana.

Työt ovat jo alkaneet Koiviston kirkon kirkkomaalla. Yhteinen toiveemme on, että suunnitellun mukaisesti tänä kesänä saadaan suuri osa toistia aloitettua ja jo syksyllä istutettua koristeangervot hauta-alueella reunustamaan. Kesällä 2020 pääsisimme sitten vihkimään alueen Koivistolla järjestettävien Koiviston Juhlien yhteydessä.

Varainkeruulupa on vuoden voimassa, ja meillä budjetissa 60 000€ kerättävänä, jotta hanke aikataulussa saadaan toteutettua. Jokainen meistä voi tehdä oman osuutensa sankarihautausalueen palauttamiseksi arvonsa mukaiseksi.

...ISÄT KATSOVAT POIKIAAN...

ON AIKA PALAUTTAA KOIVISTON SANKARIHAUTAUSMAA ARVOISEKSEEN

Voit varata Koiviston Sankarihauta -muistomerkistä nimikko-osan. Sankarihautahankkeen rahoittamiseksi järjestetään varainkeruuta, johon voi osallistua lahjoituksin tai lunastamalla nimikko-osan muistomerkki-alueelta. Voit jo nyt tehdä varauksen. Osuudet jaetaan varausjärjestyksessä, mutta maksut kerätään vasta, kun keräyslupa on saatu. Varaaja saa myös lahjakirjan, johon nimikko-osa on kirjattu. Tämä sopii muistoksi tai merkkipäivälahjaksi tai tiedotukseksi jälkipolville, jos vaikka jokaiselta lapsenlapselta angervo haudalle tulee. Muistomerkin eri osille on määritetty hinta, joka suunnilleen kattaa itse kivien/kasvien/ketjujen hankintahinnat. Lahjoittaja voi suuremmankin summan.

Lunastettavissa olevat muistomerkin osat ja vähimmäislahjoituksen hinnat:

1. Muistopatsas jalustoineen.	Lunastushinta ¼ osa a' 700 €
2. Muistopatsaan aluslaatan kulmissa 4 graniittitolppaa.
Kirkosta katsottuna salmen puolelta:
Tolppa nro 1, tolppa nro 2, tolppa nro 3, tolppa nro 4.	Lunastushinta 1 kpl 170 €
3. Graniittinimilaatat jalustoineen 6 kpl.
Kirkosta katsottuna salmen puolelta:
Nimilaatta nro 1, nimilaatta nro 2, nimilaatta nro 3,
nimilaatta nro 4, nimilaatta nro 5, nimilaatta nro 6.	Lunastushinta 1 kpl 1000 €
4. Graniittiaitatolpat 29 kpl.
Kirkosta katsottuna salmen puolelta:
Tolppa nro 1, tolppa nro 2 jne.	Lunastushinta 1 kpl 160 €
5. Rautaketjut aitatolppien välissä 28 kpl.
Kirkosta katsottuna salmen puolelta:
Ketju nro 1, ketju nro 2 jne.	Lunastushinta 1 kpl 50 €
6. Koivuangervoja suuri määrä.	Lunastushinta 1 kpl 20 €

Muistomerkin osat, jotka on varattu 19.5.2019 mennessä.
Graniittiaitatolpat numerot 1, 2, 3, 5, 6 ja 7.
Graniittinimilaatta nro 2.

Tiedustelut ja varaukset Eija Tuominen, puh. 0400 244290
tuominee@gmail.com

Impi Piela Elämän melskeissä (XIII)

Oli tullut marja-aika. Meille oli suuri arvoitus, mistä me löytäisimme marjat talven varalle. Päätimme kuitenkin yrittää. Otimme korit käsivarsillemme, sisareni, minä ja pari vanhinta poikaani, ja suuntasimme kulkumme kohti kirkonkylää. Olimme päättäneet kysellä vastaantulijoilta, missä päin marjoja täältä Elimäeltä löytyisi. Siinä matkan jouduttamiseksi pistimme lauluksi:

Karjalan termäsil kun lapsena leikin/ kyykkiä, keiloja kisaellen... Ja kun se oli laulettu, jatkettiin: Kainis Karjala, / isiemme maa...

Heti ensimmäiseltä vastaan tulijalta tiedustelimme, mistä meidän kannaisi lähteä marjoja poimimaan. Hän selitti, että vasta kauempaa, ehkä viiden kilometrin päästä voisimme löytää marjapaikkoja. Hän osoitti kuitenkin suunnan, mihin päin meidän kannataisi lähteä. Suuntasimme korkean kallion takana näkyvää metsää kohti kävellen pitkin pellonpien-tareita. Kallion takaa alkoikin todella suuri metsä, niin suuri, että pelkäsin eksyvämme. Voittaan pelkoni painoin mieleeni maaston ja mistä suunnasta olimme

tulleet. Marjoja saimme niin paljon kuin vain jaksoimme kantaa. Kun tuli kotiin palaamisen aika, sisareni ja pojat aikoiivat suunnistaa päinvastaiseen suuntaan kuin mitä minä vaadin. He olivat niin varmoja suunnasta, että aloin jo itsekkin epäillä muistikuvani tarkkuutta. Onneksi pidin kuitenkin pääni ja toiset lähtivät tulemaan perässäni. Jonkin aikaa harhailtammamme tulimme takaisin samalle maantielle, josta olimme metsää kohti poikenneet, tosin kaksi kilometriä kauempana. "Mihi myö oltaiskaa jouvuttu, jos mie oisin kuunnelt teitä?" uskalsin silloin sanoa "suunnistajille". Otimme tienvarresta paksun puunkarahkan korennoksi, ripustimme marjakorit siihen sangoistaan, sisareni nosti korennon toisen pään olalleen ja minä toisen, ja niin alkoi marssimme kotia kohti. Ihmisillä riitti nyt ihmettelämisen aihetta - eivät olleet niillä tienoin aikaisemmin sellaista nähneet. Tämä toistui melkein joka päivä niin kauan kuin marjastusaikaa piisasi, kunnes olimme saaneet tarpeeksi marjoja talveksi.

Aloin tehdä tuttavuutta naa-

pureittemme kanssa. Se kävikin mutkattomasti, vaikka aluksi tuntuikin oudolta tottua heidän puheenparteen. He käyttivät ällää kovin ahkerasti. Mutta tottuihan siihenkin, ja niin kaikki oli selvää. Pian olimme kuin vanhoja tuttuja ikään. Lähin naapuri Kallioisen Martta, sattui olemaan saman ikäinen kuin minäkin. Meillä olikin aika paljon yhteistä. Naapurit olivat todella reiluja. Jos meiltä jotain puuttui, he olivat heti valmiit auttamaan. Myös toinen lähinaapureista, Helinen, oli erittäin avulias. Hän oli vuokrannut pappilan maat, joita hän nyt viljeli.

Karjaa pidettiin navetassa. Heidän kanssaan alkuun pääsemisen oli hieman vaikeampaa, sillä emäntä oli syntyjään ruotsalainen, eikä hän tuntunut oikein aina ymmärtävän puhettani. "Mut tuntemattomast ko tulloo tuttu, ni se onkii sit ko karvanuttu," sanotaan. Ei kulunut kovinkaan kauaa, kun jo olimme kuin ystäviä monien vuosien ajalta. Myöhemmin, kun oli kulunut toistakymmentä vuotta noista Pappilassa vietetyistä ajoista, menin tapaamaan heitä. Fanny otti minut vastaan kuin oli-

si saanut parhaan sydänystävänsä luokseen. Näki selvästi, että kysymyksessä ei ollut mikään pinnallinen ystävyyden osoitus, vaan tervetuloivotukset tulivat todella sydäimestä. Hän sanoikin, että oli usein ajatellut, ettei ehkä olisi koskaan kestänyt elämää siellä Elimäellä silloin sota-aikaan, jollemme me olisi olleet siellä Pappilassa naapureina. Nyt vuosien perästä hän näytti kovasti vanhentuneen, mutta kuitenkin niin entisenlaiselta, kun hän siinä kahvipöytää kattaessaan tuvassaan pyörähteli.

Toinen lähinaapurini, Martta, toivotti aina meidät tervetulleiksi luokseen, vaikka olisimme pistäytyneet kymmenen kertaa saman päivän aikana. Aina oli kuuma kahvi odottamassa, usein ruokaakin katettuna. Martta oli leski, iloinen ja nuori vielä. Hän näytti olevan yhtä hyvä jokaiselle. Hänellä oli suuri perhe luonaan: itsellään neljä lasta, ja vielä anoppi sekä miehensä kaksi veljeä. Vaikka talo olikin iso, ihmettelimme, mistä riitti sapuskaa sellaiselle sakkille.

(Jatkuu)

Impi Piela

"Mut tuntemattomast ko tulloo tuttu, ni se onkii sit ko karvanuttu"

Kivennava pojat meit tervehtii!

Viiden MC Aikamiesten motoristin perinteinen kevätajo pyörähti Koiviston kirkon kautta. Kotiseuturetkelyä voi harrastaa näinkin. Reitti kulki Viipurista Muolaan kautta Äyräpäähän ja sieltä Käkisalmeen yöksi. Seuraavana aamuna Konevitsaan ja sieltä Kivennavalle ja Terijoelle yöksi. Kolmantena matkapäivänä ajoi Raivolaa kautta Koivistolle ja takaisin Viipuriin. 1000 kilometriä ajoi keväänkauniissa Karjalassa kirvoitti kivennapalaisen Puhakan Ilkan lähettämään terveisensä "naapurpitäjiin ja Koivistol!"

Äitienpäivänä 12.5.2019

*Puutarhassa Pyhän Pietarin
Oma äitini vuoden jos toisenkin
Poikaansa oottanut on jo, lastaan,
Kukkia kastelellut seurassa enkelten
Luokseen kaivannut "liikkuvaa kalustoaan"
Tänään muistella saan hänen muistojaan.*

"Liikkuva kalusto"

Kun toisella evakkokierroksellamme saavuimme Särkisaloon ja olimme lopulta saaneet asunnon Hakkalan koulun koulukeittolasta - huone, jonka mukavuuksina oli pyöreä pystyuuni ja kaksireikäinen Högfors-hella - lehdistön ja radion toimittajat tulivat lokakuussa (?) 1944 haastattelemaan koululle saapuneita koivistolaisevakkoja. Meidän asunnossamme joku toimittajista ihmetteli, kun katsoi tyhjää huonetta: "Mutta missä kaikki teidän kaluston on?" Äiti häntä heti valisti: "Täshä tää miu liikkuva kalustoi on," ja viittasi lapsilaumaa ympärillään.

Meitä oli tuolloin yhdeksän 2 - 15-vuotiaista tyttöä ja poikaa - ensimmäinen oli kuollut parin-kolmen viikon ikäisenä ja viimeinen syntyi joulukuun alussa.

Siitä "liikkuvasta kalustostaan" äiti kertoi ilmeisesti myös radiossa, jota lähetystä kuuntelimme kaikki lattialla istuen hartaina kuin papin saarnaa kirkossa. Nauhoitus on kuulemma äänitetty päälle, koska äänitykseen tarvittava nauha oli niin kallista. Asuimme Hakkalan koululla nelisen vuotta ennen muuttoaamme Porvooseen.

Martti Piela

Äiti ja tyttärenpoika

Koiviston Kaukiaisetsukokous 11.5.2019 Lohjalla

Mie muistan koko elämäni ajan rannat Koiviston ja meren sinisen...

kajahti yhteislaulu Eero Ahtikarin vetämänä 11.5.2019, kun Koiviston Kaukiaisetsukuseuran sääntömääräinen tapaaminen alkoi Lohjalla. Paikalla oli 18 sukulaista eri puolilta Suomea.

Kokousedustajat hyväksyivät vuoden 2018 tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen sekä toimintasuunnitelman 2019 budjetiteineen. Puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti jatkamaan Kirsti Aarnio ja hallitukseen Kari A Kaukiainen, Esko Kaukiainen, Eero Ahtikari, Riitta Sarkkinen, Maisa Björkman ja Erja Vaarala. Toiminnantarkastajaksi valittiin Alf Björkman ja hänen varahenkilökseen Marja Sailo. Terhikki

Vaarala esitteli suunnitelman lähtökohtia Koiviston kirkkomaalle nousevaan kaatuneiden Sankarihautamuistomerkkiin, jota seuramme päätti tukea rahallisesti.

Puheenjohtaja esitteli ideota seuran sukuvaakunaksi, joita Liisa Hakapää ja Eero Ahtikari olivat hahmotelleet. Esitettyjen vaihtoehtojen pohjalta päädyttiin kehittämään valittua mallia yhteistyössä Heraldisen seuran kanssa. Myös sukukirjan sisältö alkaa muotoutua suvun jäsenten laatimien tarinoiden pohjalta. Toimintuskunnan vetäjä Kirsti Aarnio jatkaa tekstin kokoamista ja seuraavassa vaiheessa kuva-aineiston keräämistä.

Pohdittiin yhteisen kesäretken toteutusvaihtoehtoja, ja päädyttiin jättämään jokaisen omaan harkintaan mm. osallistuminen

Karjalaisille Kesäjuhille Hämeenlinnaan 14.-16.6.2019 tai liittymään Mäkeläisten sukuseuran matkaan Koiviston Penttilään 4.-7.7.2019. Sen sijaan päätettiin joka tapauksessa kokoontua Koiviston juhlilla Kotkassa sunnuntaina 4.8.2019 klo 12.30. Kaik yhes!

Rattoisa puheensorina täytti tilan kokouksen päätteeksi ja aluksi laulettu sanat sopivat hyvin näin Äitienviikön aattona

".. Mut uness usein olen lapsi pieni, mi onnellisna kotona taas on."

Hei!

Miepä ajelin Haminassa ilman passii ja viisumii Koivistonkadul, Humaljoenkadul ja Tiurinsaarenkadul ja käväsin sit Evakkopolukii.

Kyllä se Koivistonkadun nimi kun sen kyltistä luki niin lämmin olo tuli rintaan. Hiljalleen ajoin ja aurinko paisto ja lähellä meri niin kirkkaana hohti taivaan sinisyyttä heijastaen. Paikka oli Pappilansaari Hamina. Kyl tul ikävä Koivistolle! Pia pittää männä käymää.

Kevätterveisin! Ravin Terttu

Mie tiijän

Martti Piela

Kerra täs kaupas käyvvessä mie huomasi lehtitelines taas uuvve Iltalehe Historia-lisälehe (Osa 3). Siin kerrotti noist vuuvve 1918 vankileireist. Sivul 42 pisti ensimmäiseksi silmää otsikko "Poisperattava" 14-vuotias". Tarina kerto Längelmäe Ristijärvelt kotosi olevist Suhose veljeksist Toivost, 14 v, ja häne vanhemmast veljestää Yrjöst. Toukokuus 1918 kuulustelija ol totent nuoremast pojist, et tää ol "parast tulla poisperatuks". Molemme poja syytekirja ol melkee sanast sanna sama sisältöne, ja nii sit suojeluskunna esikunta vaati kummalki kaikist ankarampaa sotalai sallimaa rangastusta. Onneks sentää valtiorikosoikeuvves syyskuus 1918 etes Toivo henki säästy, ko hää ei olt täyttänt viel 15 vuotta syyllistyessä "rikoksii valtios vastaa".

Viimekertases Viestishä mie kyselin teilt Justiz näist "poisperattavist" lapsistkii kansalaissova aikaan. Tuo samane IL Historia-julkasu kertoo, et vankileireil joutu 1 500 lasta. Yli sata menehty siel, iha vauvaikäsiiki, suurim-

maks osaks nälkää ja tauteihi. Valtiorikosoikeutee joutu 15 vuotta täyttänehi tyttöi ja poiki 1 100.

Yli 300 alle 15-vuotiasta sai surmaan taisteluis, kenttäoikeuksii telotuksis, vahingolaukauksis, räjähyksis taik tulipalloi uhrein; kaks kolmest hoist laskettii punasii joukkoihi kuuluviks.

Kakstuhatta vuotta sit roomalaine vilosohvi Cicero totes: "Inter arma silent leges" - ensimmäeks sovas vaikenoot lait. Nykysi sanottaa, et sova ensimmäne uhri o totuus. Nii käi veljessova aikanki - rauha ko tul, ni alko rikoksii peittely-yrityksii aika. Molemmil puolil yritettii vähättellä ommii pahhoi tekkoi ja suurennella vastapuole julmuuksii. Ko silt kantilt asjaa ajattelloo, ni ol onni, et talvisota pakotti koko kansan herräämmä huomaamaa, et jos meinataa selvitä vastoikäymisist täl Suome niemel, ni mei o pakko pystyy yhteistyöhö ja hyväksyy toine toiseen, nii hyvyiin aikoin ko pahoinki.

Sitä monel puolel maailmaa monet kansat vast yrittää opetella.

Onni Kokko, lapsisotilas, 14 v

Tiijähän mie, luulisin

Johan heitti Martti taas kysymyksen, johon tuskin löytyy mistään 100 %:n varmaa vastausta. Lähteitä asiaan on monia, mutta luulen, että seuraavat luvut lienevät aika lähellä totuutta. 1918 taistelujen tuoksinassa lapsia kuoli eri tavoin kolmisen sataa. Taisteluissa kaatui punaisten puolella yli 60 ja valkoisten puolella parisen kymmentä. Muita kaatui n. 20.

1 500 lasta joutui vankileireille. Lapsia surmattiin joukkoteloituksissa, kostona tai kenttäoikeuksien päätöksillä lähes 80, joista punaisia oli 3/4. Vankileireilläkin vielä teloitettiin parisenkymmentä. Leireillä kuoli tauteihin ja aliravitsemukseen yli 100 lasta Kuolemaan ei yhtään lasta kuitenkaan tuomittu.

Näitä tietoja keräilin lähinnä netin eri kirjoituksista.

terveisin
Jiivee Kurki

Tilausajot ja Ryhmämatkat
18-50 paikkaisilla autoilla

TTMATKAT OY

Tapani Teikari
Pornainen
+358(0)408291824
tapani.teikari@ttmatkat.fi
www.ttmatkat.com

KOIVISTON AUTO

www.koivistonauto.fi

Tääl' tapahtuu

Koiviston Kurkien sukuseura ry Sukukokouskutsu

Koiviston Kurkien Sukuseura ry:n 40-vuotisjuhla-kokous pidetään lauantaina 20.7.2019 klo 11.00 Turussa Suomalaisella Pohjalla, Aura-katu 24 A. Kokous aloitetaan yhteisellä lounaalla, jonka jälkeen kuullaan juhlaesitelmä ja vietetään 40-vuotisjuhlaa. Päivän päätteeksi pidetään sääntömääräinen sukukokous, jossa käsitellään sääntöjen määräämät asiat.

Kokous- ja ruokajärjestelyjen takia tarvitsemme tiedot osallistujista ennakkoon, joten ilmoittautuminen tulee tehdä seuran sähköpostiosoitteeseen koivistonkurjet@gmail.com tai puhelimitse tai tekstiviestillä sihteerille 040-7586394 viimeistään 30.6.2019 mennessä

Hallitus

Muista ystävääsi ilmoituksella.

Vuoden Koivistolainen 2019

Alpo Rusi, valtiotieteen tohtori, suurlähettiläs, tasavallan presidentin neuvonantaja, kansainvälisen politiikan asiantuntija, professori ja kirjailija – ja juuriltaan koivistolainen Vatnuorin rannoilta – kertoi saaneensa paljon iloista palautetta valinnastaan viime kesänä Vuoden Koivistolaiseksi. Hän korosti valinnasta kiittäessään, että Karjala kuuluu Suomen identiteettiin, ja tämän unohtaminen heikentäisi samalla kansallista identiteettiämme.

Vuoden Koivistolainen 2019 odottaa valintaansa.

Nimitys on tunnustus koivistolaisuudelle henkilölle, joka on menestynyt ammattitoiminnassaan tai erikoisalallaan. Vuoden Koivistolainen -nimitystä ei myönnetä koivistolaisesta järjestötyöstä eikä perinnetoiminnasta. Valinnan tekee Koivisto-Seuran johtokunta vuosittain määräämään toimitettujen ehdotusten joukosta. Vapaamuotoisista ehdotuksista tulee ilmetä kootusti perustelut valinnalle, ehdokkaan nimi yhteystietoineen sekä ehdottajan nimi yhteystietoineen. Ehdotukset Vuoden Koivistolaiseksi 2019 pyydetään toimittamaan **30.4.2019 mennessä** seuran sihteerille sähköpostitse virpi.huhtanen@kolumbus.fi tai postitse Virpi Huhtanen, Ahtaanmäki 1 A 2, 02280 Espoo.

Johtokunta

Kesäinen viikonloppu Koivistolla ja Viipurissa 5. – 7.7.2019

Lähtö Helsingistä. Yöpymiset Viipurissa. Lauantaina Koivisto-päivä. Mm. rantaelämää Härkälässä. Koiviston kirkolla, muistomerkillä ja museossa sekä torilla käydään. Mutkaa matkaan tulee toteutettavien toiveiden mukaan. Perjantaina ja sunnuntaina Viipuri-aikaa. Päivällinen Espilässä!

Matka toteutuu 25 osallistujalla. Ota siis kaveri mukaan. Hinta n. 310,- sisältäen kyydit, yöpymiset, aamiaiset, päivälliset sekä ryhmäviisumin.

Ilmoittautumiset
Kata Aaltonen aaltonenkata@outlook.com, 050-4393791
Tapani Teikari tapani.teikari@ttmatkat.fi, 040-829 1824
Risto Putus 040-508 8167

Härkälän kylätoimikunta

Koivistolaiset ylioppilaat

Koivisto-Säätiö lahjoittaa vuoden 2019 koivistolaista syntyperää oleville ylioppilaille Koiviston Viestin vuosikerran sekä ”Koiviston arkielämää” -kirjan.

Lehden ja kirjan postittamista varten tarvitsemme seuraavat tiedot: ylioppilaan nimi ja osoite, **matkapuhelinnumero**, koulu, josta pääsyt ylioppilaaksi sekä vanhempien tai isovanhempien nimet ja näiden kotipaikka Koivistolla.

Huom! Turhien postikulujen välttämiseksi ylioppilaalta on syytä kysyä, haluaako hän lahjan - kirja on painava (ja arvokas) ja se pitää hakea postista lähetyksen toteututtua tai lähetys palautuu takaisin uusien kulujen kanssa Koivisto-Säätiön lunastettavaksi.

Tiedot v. 2019 ylioppilaista tulee lähettää alla olevalle:

Koivisto-Säätiö
c/o Anne Markkanen
Porintie 2 C 40, 00350 Helsinki
anne.m.markkanen@gmail.com

p.s. Mikäli haluatte, että ylioppilaan tiedot julkaistaan Koiviston Viestissä, ilmoittakaa siitä suoraan Koiviston Viestin toimitukseen.

Tervetuloa osallistumaan lasten ja nuorten kuvataidekilpailuun

Koivisto-juhille Kotkansaaren haukkavuoren koululle, Opintie 2, Kotka 3-4.8.2019

Sarjat: 1 – 6-vuotiaat, 7 – 11-vuotiaat ja 12 – 17-vuotiaat
Aiheet kaikille sarjoille ovat suomalaisen mytologian taruelennot mm.

1. Merten ja järvien valtakunnassa veden emäntä Vellamo ja vedenneidot, vedenhaltija Ahti, Näkki, vesihäisi, merihirviöt, purjehtijat, ravut ja kalat (tapahtuu laivoilla/merikartoilla/aaltojen alla)
2. Maan päällä Tapio metsän kuningas emäntineen ja tyttäreineen (Mielikki ja Tellervo), Nyyrikki metsän ja metsästyksen haltia, pellonpekko ja puiden ja kasvien haltiat, peikot ja metsän eläimet
3. Taivaalla auringon, ilman, tuulen, pakkasen, ukkosen ja sateen haltijat, keijut ja linnut

Töiden tekotapa on vapaa. Ne voi toteuttaa myös veistoksina käyttäen useampia materiaaleja. Kukin osallistuja voi lähettää kilpailuun 3 työtä. Töiden tulee olla Haukkavuoren koululla perjantaina 2.8. klo 16 tai ne voi postittaa osoitteella Marke Hongisto, Halkaisijantie 4 E 46, 00980 Helsinki.

Jos haluat että työt palautetaan postitse, liitä mukaan osoite ja postimerkillä varustettu kirjekuori.
Voittajat palkitaan näyttelyjen avajaisissa lauantaina.

Juhlapaikalla järjestetään edellisten vuosien tapaan **lasten taidepaja**, tulkaa mukaan!

Kutsu perinteiseen taidenäyttelyyn

Taidetoimikunta toivottaa kaikki Koivistolaiset ja koivistolaistaitaiset taiteilijat sekä taiteenharrastajat tervetulleiksi asettamaan 3-4 teostaan näytteille Koivisto-juhille Kotkansaaren Haukkavuoren koululle 3-4.8. 2019.

Töihin liitetään mukaan tekijän nimi ja yhteystiedot ja ne voi toimittaa osoitteeseen Marke Hongisto, Halkaisijantie 4 E 46, 00980 Helsinki, tai mieluummin tuoda juhlapaikalle perjantaina 2.8. klo 16 kun näyttelyn pystytys alkaa.
Työt voi noutaa ennen tai jälkeen pääjuhlan sunnuntaina.

Näyttelyyn ilmoittautuminen Marke Hongistolle p. 050-539 8693, mhongist@gmail.com heinäkuun puoliväliin mennessä, kiitos.

Taidetoimikunta

Kesäretki Pentalaan

Tiistaina 11.6.2019

Klo

09,30 Kokoontuminen Suinonsalmen venesatamaan, Suvisaarentie 8, 02380 Espoo (Svinösund, pysäkkikunnus: E4134, Espoo)
09,55 Kuljetus Pentalaan Saaristoveneellä (20 min.)
11,00 Opastettu tunnin kierros saaristolaismuseoon
13,30 Keittolounas ravintola Paven (jälkiruoka, kahvi/tee)
14,25 Paluukuljetus saaresta, viimeinen vuoro klo 16,25

Ilmoittautumiset Sannalle 30.5.2019 mennessä 050 5904 528 (klo 17 jälkeen) tai
vatnuor.kylayhdistys@gmail.com
Omakustannushinta 10 €/hlö.

Järjestää Vatnuorin Kyläyhdistys ry.
Tervetuloa!

